

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

92. Exemplar totius Evangelicae Beatitudinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

vocare potuit; quia etiam ignotus, exul, ac contemptus, omnem reliquam ætatem exegit, qui celebrari honorarique ab omnibus merebatur.

Multa equidem hic alia omitto humilitatis argumenta. Verùm hæc quæ dixi, adamatæ brevitati sufficiunt. Et tu ipse aspicere potes IOSEPHYM fabrili operi intentum, simul Magistrum Magistri humilitatis, ac discipulum. Te quoque eundem in discipulum deposcit, si te eius non pudet, cuius non puduit Christum. At pudere non debet, inter hæc humilitatis exempla, nisi à præ-excelſis filiorum Dei cogitationibus impudenter degenerare velimus.

ELOGIVM XCII.

IOSEPH

Exemplar totius Evangelicæ Beatitudinis.

ITerum gratias Gratiam debeo, qui l. 3. c. 5. Elogium hoc primus memoriæ prodidit, ac pertrahavit. Sed IOSEPH tot est suarum laudum præcones meritis, ut licet eodem in stadio ego quoque circa eandem auriger metam, fastidio tamen non videar futurus.

Igitur Beatitudo Evangelica est status in Evangelio propositus proximè ducens ad Beatitudinem cœlestem, cui apprimè similis est. Sicut enim Beatitudo cœlestis consistit in cognitione clara, & intuitu.

intuitiva Dei, prout est in se, ita Evangelica consistit in cognitione eiusdem, prout est in speculo, & ænigmate. Vtraque etiam amorem parit; inamissibilem illa, & patriæ convenientem; hæc amissibilem, & propriam Viæ. Est tamen hæc quoque magnopere expetenda. Quàm parùm enim datur actio in distans nisi transito medio, tam parùm potest obtineri Beatitudo cœlestis, nisi prius habeatur Evangelica. Imò tanta est proportionaliter illa, quanta est ista. Cùm ergo ne quidem IOSEPHVM, Primalem Beatorum, renunciare possim, nisi eâ ipsâ Evangelicâ Beatitudine viatores alios antecellat, Beatitudines octo particulares, quæ tondem sunt Spiritus S. gratiæ atque virtutes uti Suar. l. 2. de necessit. grat. censet, quàm brevissimè in eodem IOSEPHO, tanquam exemplari optimo, considerabo.

Est is 1. *Spiritu tam pauper* ut omni se dominio particulari rerum temporalium abdicarit; omne à se removerit eiusdem dominij desiderium; palàm professus sit vitam pauperum; præter necessaria nihil habuerit; ex ipsis tamen necessarijs, alijs pauperibus sæpenumerò subvenerit; eumque in finem durissimo manuum labore, & quandoque etiam mendicato vixerit. Sed neque minus pauper spiritu quoad alia interiora animæ bona fuit; quia procul erat in ijs quoque dominium omne, procul desiderium dominij, procul usus independens, procul fruitio & complacentia. Quæ tamen metuo an omnes intellecturi sint, qui de Mystica

Theologia minus solliciti sunt. At IOSEPHO ne quidem ista interior Spiritus paupertas deesse potuit; quia mens eius in uno Deo absolutè & finaliter amabili semper quievit. Vt adeo iam tum, cum nobiscum esset, Regnum cœlorum, quasi anticipatò possidere cœperit in terra. 2. Idem fuit instar Mosis vir mitissimus super terram, ne quidem contra filium paterni doloris causam, cum Ierosolymis subsisteret, mutire ausus. Atque propterea MARIA Virgo omnium conscia, nullum unquam ab eius ore murmurosum verbum, aut iracundum auditum esse; ut in Revel. S. Brig. l. 6. c. 59. habetur. Quare terram præ quam alius possidet: sive deinde eius nomine intelligas Cœlum, quod est terra viventium. Psal. 26. v. 13. sive mundum hunc nostratem, quem precibus suis apud Deum sustinent mites, & ut cum potestate regant, aptissimi sunt, utpote victores sui. 3. *Luxit* etiam IOSEPHVS peccata, non quidem suâ, si eorum expers fuit, sed aliena populi sui, illa precipuè, quæ circa personam Filij Dei, ex ignorantia, passione ac malitia quotidie fiebant. Cui tunc ita lugenti haud dubie consolationis loco, dulcissima hæc verba opposuit, is ipse Filius. Ego saluum faciam populum meum à peccatis suis. 4. Non minus *esurivit & sitivit iustitiam*, ut enim S. Thom. 2. 2. q. 139. a. 2. explicat, intelligitur ibi insatiabile desiderium, tam particularis, quàm universalis iustitiæ. At fuit IOSEPH supra Danielem *Vir desideriorum*, ut ex dictis colligi potest. Fuit ergo

ergo unus omnium maximè saturatus. 5. Insuper imitatus proximè est *misericordiam Dei*, ut dubitari non possit, ab eodem si pro nobis oret celerrimè audiendum. 6. Simul verò enituit *mundities cordis*: quidquid enim agebat, id non nisi Iustitiæ ductu agebat, ad IESV ac MARIÆ exemplum, & voluntatem. Vidit ergo salutare Dei, & gavisus est. 7. Ad hæc omnia *pacis* genera complexus, plus longè Salomone pacifico filiationem Dei intimam obtinuit, sicut Pater, & Filius. Demum 8. *persecutiones gravissimas* non solùm propter Iustitiam, sed etiam propter Iustitiæ auctorem promptissimè passus est. Atqui sicuti paupertas primò omnium aperit Regnum Cœlorum, ita patientia idem claudit, atque subsignat. Est ergo IOSEPHVS huius Regni Dominus ius habens aperiendi, & claudendi.

ELOGIVM XCIII.

IOSEPH

Summa Dulia dignus.

Est hic ætatis nostræ genius, ut nulli ferè quisquam credere, nisi legitimè testato velit. Parco igitur genio huic, & ego; & Cornelium à Lapide in 1. Matth. ad v. 12. Testem do, virum quolibet dignum foro. Is fol. 48. *Debetur*, inquit, *Christo cultus adorationis & latriæ, B. Virgini hyperdulie; IOSEPHO summae dulie.* Additque verba mihi ac IOSEPHO aptissima. *Quo circa errat vul-*